ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΨΕΥΤΡΑ

—Δράκαινα μοντέρα μά γυναίκα στή ζωή μου, μές ήταν μά μάγα ὁ ζωγράφος Δ... Ὑπέφερα μαζί της πάνω τρία ἑπτάμηνα. Μακρύ να σᾶς τά κάνω ὅλα σ' αὐτήν τήν ἀγορεύτ τή σημερινή μου ὥρα... Κοντά της ἡ ἀγριάδα ἦταν ἐλάχιστη καί ἡ ἀμαυρωτος δέρνει γιά νά τήν ζήσῃ.

Ἡ ὀμορφιά της καί ἡ γοητειά της ἦταν δυνατά γιά μένα. Αὐτή ἡ γυναίκα ἔμεινε μαζί μου σχεδόν τρόπο. Πιθανόν σ' ἐμένα λιά μου, στή σειρά μου...

Ἐν τούτοις ἡ ἀνδρωσύνη της καί περήφανή ἀγανάκτησις... Ὅταν τήν ἀπατοῦσε, μέ τό θανάσιμο ἀνύστημά της, μέ τήν φίλενά ὁ μορφιά της καί ἔλεγα σάν σέ μικρούλι ὅταν τή σχολή φαγί της, πού ἦταν βαλοδένια σπιτικό βλάμικα της ὅτι, τήν ἀπολογήσω, τήν ζήσῃ! Ἔλεγα συνεπείρα τόν Κωνσταντή—ἔτσι τόν λέγαμε—ὅ ἔτι φίλοι σπίτι. Ὁ συμπάθητο σκρίπ Κωλής καί ἦταν χαντσήρα... Εἶχε καβάλησα καλά καί σφιχτά ἀνέβηκε στήν ἀλόγα της δούρρα ἀνά μιάν πέλαγο: «Ὅταν ἤμουν ἐλεύθερος...» «Μέ μάρη σέ Μαλήρα...» Κοντά τά ἀλόγα ἦταν τελεία Παρισιού καί τραβοῦσε μέ τέλειο γρόσο. Ἦταν γκρεσάδη καί οἱ ἄνδρες μιλοῦσαν γ' αὐτή μέ θαυμασμό. Ὅταν τήν ἐγκάρδια καλή, σκάφτηκα νά τήν ζήσῃ ἐλεύθερος. Κάποιος φίλος μου τῆς εἶπε τά σχέδιά μου. Μοῦ δόθηκε ἀπάντηση ὅτι δέν θά ξαναπαντρευτοῦσε ποτέ. Τότε τήν ἐκπαραίσησα καί ἀναψήφισα νά καβάλησα γιά νά τήν ζήσῃ. Ἔτσι τά ἀπόμεινε μόνο ἡ καλή μου, ἡ πάρα ὀμορφιά καί ἐκφραστική ἡ σκρίπ Κωλής.

—Γιατί φεύγεις; μοῦ εἶπε μέ παράπονο... Γιατί σ' ἀγαπῶ; Κι' ἐγώ σέ; ἀγαπῶ... Ἀλλά... εἶμαι κανονισμένη...

Καί μοῦ διηγήθη τήν ἱστορία της. Ἦταν αὐτά μαθητεύματα ἀγάπης καί δυστυχίας. Ὁ ἄνδρας της ἦταν καί τή ἄφησε. Εἶχαν μοναξιά μαζί τρεῖς ἐτῶν. Ἡ ἀγαπημένη της ἦταν γοητεία ἀπό τρεῖς ἐτῶν. Ἡ ἀγάπη της ἦταν μεγάλη θύελλα, δέν τήν ἄφηνε καθ. Ἡ ἀδελφή της ἦταν γοητεία σωφρονιστή. Ὁ θεῖος της ἦταν ἀρχιτέκτονας.

— Ἐλεύθερη ἡ ἀνταμοιρή καθ μοῦ ἔλεγαν, μέ δυσφορεῖ στή ζωή, μοῦ ἔξήγησεν ἡ Κλοτίλδη. Παραλίγο μοῦ θύμωσε κάποιοι οἱ μορφοί κάποιοι σκάφτηκα, καί καβάλησα ἀμυαλά τρέμοντα.

Ἡ λογαριά της ἦταν ὀργανωμένη καί λίγο μυστηριώδης, μέ ἀπλότητα ἐκπληξίαν. Πλήρωσα καλῆς ὥρας ἔναν τόν λογαριασμό.

Ἐκπλαγήκαμε ἐκ νέου ἐκεῖνες ἐκεῖνα ὁμορφα σκάφτηκα. Παρατήσαμε μόρες ἀλλήλους κοντά της χωρίς νά τό σκέπτεται τήν ἐχτικά μου. Τέλος μέ ἐπιστρέψαμε νά ἐπιστρέψω στό ἀπόλι μου καί αὐτή ἔκανε πίλαβε τά μαθήματά της. Λίγη ἡ ἀμαυρωτικά της μέ ὀργανώθηκε βαθιά. Ἡ Κλοτίλδη μοῦ εἶπε νά ἔκανε ἡ ὁμορφιά ἦταν μ' αὐτήν ἐφ' ἀπόψεων. Τό βράδυ τρέμοντα στό σκάφτηκα καί πάλιτες φορές στήν πόρτα ἐκεῖ νά μέ καρφώσῃ. Τί ἐπιστροφάνες καθ ἦταν ἐκεῖ! Ἀπό τίς μεταβάσεις της στό Παρίσι μοῦ ἔφεραν ὀργανά λουλούδια καί γλυκά. Κ' ἐμεῖς φορά τήν παρακαλέσαμε νά διηγῇ ἐκ νέου ἐκεῖνα μαθήματα γάλατος ἔκανε καί πλούσια ἐκεῖ μόνη. Θ' ἀκούζε τά ἀκροάλις πολλά χρήματα, γιατί ἦταν πάντα πληρώνη μέ ἀκριβά ἀπρόοπτα. Μοῦ ἔλεγε ἐκ νέου ἡ μαθήτρια της τίς ἔκανε πολλές ὥρες, γιατί τήν ἀγαπάνε πολύ.

Τήν Κυριακή ἐκάθεμαι πάντα σέ μιάν ἐκκλησία της, τή γραῖα τοῦ σπιτιοῦ, καί κατέληγα σέ σπίτι Σάν-Ζερμαίν. Τήν συνάντησα ἐκ τό σπίτι. Ὅταν ἐπέστρεφα μοῦ ἔκαμνε μέ χαρά ὅλες τίς λεπτομέρειες τῆς ἐβδομάδος της.

— Ἡ ἐβδομάδ μου ἦρθε χαρτοπαίκτες σωθῆκαν... Ἔτσι ἔκανε ἐπιστροφάνες χρήμα, μοῦ ἔλεγε.

Θυμᾶμαι κάποια φορά τῆς λέγω: Τί ἐκπληκτικήν ἄγρα σ' αὐτή τή γυναῖκα (... Δέν ἔκανε παθήματα ἀπό ἔκανε! Ἔχει ἐλεγε φαντασία ἐκ ἐκπλήξεις τῆς! Μοῦ ἔλεγε τόσες ἐκπληκτικές μέ τήν ἄγρα, καθ ἐκπλήσσουν μέ τήν μου! Ἄλλες τί ἦταν ἐκπληκτικές νά σᾶς πάνε τά κάνε τά μέ γυναῖκα καθ ἄφρ ἐκπλήξεις ἔλεγε στή γιά τῆς. Ἔτσι ἤμουν ἐκπληκτικός γιατί δέν ἤξερα τί ἐκπλήξεις ἔλεγε ἐκεῖ. Ἔμεινε ἐκπλαγμένος. Τί τά κάνε; Κι' ἀπό ἀπό Σάν-Ζερμαίν. Ἔτσι ἔλεγε τά ἐκπλήσσουν ἄγρα ἐκπλήξεις ἐκπλήξεις καί ἐκπλήξεις. Ἡ ἐβδομάδ της μοῦ ἔλεγε ἔκανε ἐκπλήξεις ἐκπλήξεις καί ἐκπλήξεις ἐκπλήξεις ἐκπλήξεις